

Marcelino Lijesen: „Normaal ben ik een rustig mens, maar tijdens een gevecht gaat de knop volledig om.“ foto Diana Scheilen

‘Er is maar één wet die telt: geen genade’

FREE FIGHT
VERVOLG VAN PAGINA 1

Mitat Tahirsylaj verbleef de afgelopen maanden in Limburg om zich voor te bereiden op het WK. Lijesen was bijna constant in zijn buurt. „Mitat heeft drie maanden gelogeed bij familie in Sittard. Tussendoor heeft hij getraind in verschillende Limburgse sport-scholen. Bijna dagelijks heb ik me met hem beziggehouden. Ik heb hem mentaal en lichamelijk op topniveau gebracht. Vechten hoeft ik dat soort jongens niet te leren. Daar zijn andere mensen voor. Ik let er vooral op dat ze in balans zijn. Een absolute voorwaarde voor het leveren van topprestaties.“ Hoe hij precies verzeild is geraakt in het free fight, daarover blijft Lijesen vaag. Hij

houdt het op een telefoontje van Tahirsylaj ongeveer drie jaar geleden. De Zwitserse vechttjas zou hem op het spoor zijn gekomen door mond-tot-mond reclame. Dat Lijesen geen onbekende is in de sportwereld blijkt op zijn werk-kamer waar de bokshandschoenen van Arnold Vanderlijde en een wieltrui van Danny Nellissen meteen in het oog springen. Zijn fascinatie voor free fight - een mix van allerlei vechtsporten waarbij nage-nog alles is toegestaan - heeft volgens de vijftigjarige gene-zer niks te maken met het ver-heerlijken van agressie en ge-weld. „Ik ben extreem tegen geweld. In een kroeg ben ik de laatste met wie je ruzie zult krijgen. Ik ben eerder het type dat thuis een bonsaiboompje kweek. Daar kan ik volledig in

opgaan. Wat me vooral aan-trekt in free fight is het atleti-sche vermogen. Je hebt te ma-ken met extreem getrainde mensen die er alles voor over hebben om hun lichaam ge-zond te houden. Ik vind het ge-weldig om hen daarbij te hel-pen. Sterker: ik ga daar volle-dig in op, zoals ik ook bij mijn andere patiënten voor het ma-ximale resultaat ga.“ Als hij over zijn pupillen praat, veert Lijesen geregeld over-eind. Hij doet dan voor hoe spijkerhard de regels van het free fight zijn. Met een simpele beweging kunnen de meesters van de ring vingers, ellebogen en polsen laten breken als een lucifer. Of neem de hielkick: die is superdodelijk, zegt Lij-esen terwijl hij zich waagt aan een imitatie. Tijdens het ge-sprek ontglipt hem geregeld

een Engels scheldwoord. Het hoort volgens Lijesen bij de taal van de ring. „In de ring zijn free fighters echte bees-ten. Als het even kan, willen ze het hoofd van hun tegenstan-der eraf slaan. Er is maar één wet die telt: geen genade. Het is niet hard, maar bikkelhard. Agressie hoort bij deze sport. Wie daar niet tegen kan, moet gaan schaken of dammen.“ Zelf doet Lijesen aan badmin-ton, niet bepaald een sport voor onverschrokken helden. „Mijn passie voor free fight is bijna schizofreen. Normaal ben ik een rustig mens, maar tijdens een gevecht gaat de knop volledig om. Ik concen-treer me dan alleen op mijn jongens. Het is mijn taak om hen op te naaien. In de ring moeten ze helemaal gek wor-den. Als het dan ook lukt, zoals

afgelopen zondag in Kuss-nacht, ben ik superblij. Ik wil altijd resultaat boeken.“ Dat rond de wereld van free fight een geur van criminali-teit hangt, is Lijesen niet on-bekend. Ook hij weet dat de prijsvechters veelvuldig ge-vraagd worden voor allerlei klussen in het nachtleven. Met randzaken houdt Lijesen, va-der van drie kinderen, zich echter niet bezig. Hij focust zich liever op de sportman en zijn doelen. Maar één misver-stand wil hij niettemin graag uit de wereld helpen. „In de ring kennen free fighters geen medelijden, maar daarbuiten zijn het serieuze kerels. Die gasten wéten dat ze over dode-lijke wapens beschikken. Zij hebben daarom geen behoefte om de grote jongen uit te han-gen.“